

Eens moet je kiezen: eieren of jong

Bruno Valkeniers (Vlaams Belang) over het verschil tussen iets en niets

Er zit hoogspanning op de politiek, maar Vlaams Belang zit zo'n beetje in een niemandsland. Hoe speel je daarop in? Volgens voorzitter Bruno Valkeniers heeft Vlaanderen vijftien maanden tijd verloren. 'Wij hebben dat ook voorspeld. België zal zich niet goedschiks opzij laten zetten. De francofonie evenmin. Door de stomiteiten van het verleden - een te verregaande Vlaamse toegeeflijkheid - is vandaag de minderheid een meerderheid, die de politieke ontwikkelingen blokkeert met allerlei veto's.' Valkeniers stelt dat de Vlaamse Beweging dit spektakel tot vandaag kritisch, maar vooralsnog vooral afwachtend heeft gevolgd. 'Dat is haar taak, maar op een bepaald moment zal ook de beweging kleur moeten bekennen'.

Voor de verkiezingen riep heel Vlaanderen om een grote staats-hervorming, na de verkiezingen nog meer, maar er gebeurde niets. Buiten onze partij was het warempel nog de Vlaamse werkgeversorganisatie Voka die het duidelijkst de puntjes op de i heeft gezet: als Vlaanderen zijn welvaart en welzijn wil bestendigen, moet Vlaanderen dringend werk maken van een grote staats-hervorming, wat ons betreft van een staatsvorming. We hebben inderdaad vijftien maanden tijd verloren en ik vrees dat dit in de toekomst moeilijk zal in te halen zijn. Maar wat doet men vandaag? Niets. De indruk geven nog meer tijd te willen verliezen.

Ik heb niet de indruk dat Voka razend enthousiast was over wat in sommige politieke achterkamers stilaan werd voorbereid: een wazig confederalisme, waar bovendien geen startblokken onder zitten, en waar men vrede neemt met het nietszegende 'iets' dat er tegen juni 2009 - maar het mag ook later - zou moeten zijn. Vandaar dat Voka sprak van 'de stekker uit-trekken'.

Straks triomfeert men nog omdat men tot dusver niets heeft toegegeven. Dat was niet de bedoeling hé! Er waren duidelijke beloftes over het realiseren van de Vlaamse Resoluties, over BHV en over het aanpakken van de ondoorzichtige en onefficiënte transferten. De eerste toegeving was al in een regering te stappen met "niets" in de handen. Hiermee gaf men de grootste hefboom uit handen. Tegen 15 juli zou "iets" volgen. Een vette vis, tenminste! Die 15de werd vlotjes gepasseerd via de koning en drie bemiddelaars die met "iets" voor de proppen zouden komen in september. Nu is de zaak verschoven naar de deelstaten ...

U gelooft niet dat het kartel of de Vlaamse regering het nog hard zullen spelen?

Eerlijk gezegd, neen. Ze zijn niet gelukt in "niet toe te geven". Achthonderdduizend voorkeurstemmen konden niet beletten dat alvast Leterme ronduit zijn kar moest keren. Ondanks die blamage wil hij mordicus zijn tijd uitdoen. Punt.

Voor ons zijn drie dingen duidelijk. Eén: nog eens is bewezen dat de stap-voor-stap-weg met constant gewriemel rond de

staats-hervorming absoluut niet werkt, integendeel. Dat is voor mij de grootste ontgoocheling. Tweede wezenlijke fout: het aanhoudend taboesfeertje rond separatisme. Vlaanderen zou er niet klaar voor zijn ... Derde fout: het aanhoudend uitsluiten van onze partij, een van de grootste van Vlaanderen. Ondertussen komen 'de hervormers' voor de proppen met een plan B, dat niet meer dan een schim is van hun plan A.

Is Vlaams Belang van plan de pijlen te richten op N-VA? Wordt die partij de eerste 'vijand'?

Het gaat ons om Vlaanderen, niet om een controverse met die partij. Men kan ons niet verwijten veel poeder te hebben verschoten richting kartel of N-VA. Ook Vlaams Belang heeft zich sinds juni 2007 betrekkelijk afwachtend opgesteld, maar op een bepaald moment is het "fini" en moet je er ook op wijzen dat die partij in de voorhoede faalt. Een inzicht dat confronterend is voor de Vlaamse Beweging, met haar vele fracties en voor de Vlaamse Volksbeweging die ook geplaagd wordt door een politiek spagaat. Maar de Vlaams-gezinden en Vlaams-nationalisten zullen onderhand ook wel vijftien maanden lang gezien hebben hoe die vette vis smaakt. Hoe lang nog mag Wallonië Vlaanderen blijven tegenhouden? Ik hoed me voor schijn- of nepconfederalisme, met kruimels voor de bedelende Vlamingen. Gaan we daar genoeg mee nemen? En hoeveel gaan we moeten betalen om België te bestendigen? Op een bepaald moment gaat ook de Vlaamse Beweging moeten zeggen: eieren of jong ...

Bruno Valkeniers

Radicaal separatisme als enig alternatief?

Uiteraard is een splitsing maar een middel op weg naar meer welvaart en welzijn, maar inderdaad, het is hoogtijd om de onafhankelijkheid ernstig voor te bereiden. Nepconfederalisme kan geen oplossing zijn. Ik ben ervan overtuigd dat bij correcte en onbevagen vraagstelling een meerderheid van de Vlamingen die weg het verstandigst vindt. Bovendien: er is geen enkel land dat zijn onafhankelijkheid krijgt. Die moet je nemen. Schotten en Basken rekenen op een referendum. Ik dacht dat onafhankelijkheid ook het einddoel was van N-VA. Het recente verleden bewees dat een stap-voor-stapstrategie ons daar niét brengt. Als die partij niet oplet, zorgt ze zelf mee voor de betonning van een aantal stappen achteruit. Wij zijn klaar en duidelijk: Vlaams Belang zal nooit meewerken aan een Belgische regering, tenzij het de laatste is.

Is het een waanzinnige gedachte dat sommige Vlaamse partijen de zaak met opzet laten aanslepen? Bijvoorbeeld om zo kort voor de verkiezingen van 2009 een splitsing van kartel of partij te voorkomen?

Het verschil in radicaliteit tussen de twee partijen en binnen CD&V is duidelijk. Maar mocht dat al een strategie zijn, dan is daarvan het enige resultaat dat we vijftien maanden tijd hebben verloren.

Ondertussen ligt daar nog BHV... te wachten op een parlementaire procedure.

De parlementaire procedure moet voortgezet en de splitsing doorgevoerd. Dat was de afspraak. Maar wat komt daarvan? Men blaast weer warm en koud om het dossier over de regionale verkiezingen te tillen. Wie gelooft die mensen nog?

Uw partij blijft in de berm geduwd. Wat is de strategie om uiteindelijk effectief mee te spelen? Veel politiek gewicht wordt het VB niet toegeschreven.

Ik ken de kritiek wel. Mag ik met een wedervraag antwoorden? Wat is het gewicht van de partijen? Die hebben de macht, maar wat doen ze ermee?... Wij spelen nu al flink mee! Dertig jaar geleden waren we 'een groepje dat marginaal werd genoemd' met een onhaalbaar, marginaal einddoel. In de jaren 1990 stapte ook de VVB in de voortrekkersrol richting onafhankelijkheid. Nadien volgde ook N-VA, dan is het bedrijfsleven gevolgd met het Warandemanifest als speerpunt. De afwijzing van het Belgische kader wordt almaar breder.

Wat verwachten jullie van de volgende verkiezingen? De prognoses zijn niet zo goed.

Ik verwacht dat onze vastberadenheid en consequente houding zal worden beloond. De kiezer is slimmer dan men denkt. Hij heeft ook een geheugen. Voor ons is het wel moeilijk om fors oppositie te voeren. Vooral omdat je die moet voeren tegen een regering die er feitelijk geen is.

In tegenstelling tot wat sommigen menen te mogen afleiden uit wat overloperij en betwistbare peilingen heb ik niet de indruk dat we met een probleem zouden zitten. Integendeel: onze VL-campagne loopt als een trein. Ik heb de jongste zes maanden alle afdelingen bezocht, en heb het volste vertrouwen in een goed resultaat.

Geen schrik van Dedecker en De Wever?

Ik stel vast dat die partijen blijkbaar nog geloven in Belgische compromissen. Die partijen en hun voorzitters zijn voor mij geen politieke vijanden, maar ik geloof niet in hun strategie. Als N-VA nog lang op het huidige pad blijft, dan zit er winst in voor ons. Kiest de N-VA uiteindelijk toch weer voor een radicalere koers, dan mag er wat mij betreft ernstig worden gepraat, al dan niet onder impuls van de VVB. Voor Lijst Dedecker geldt een ander voorbehoud. Haar slogan 'met België als het kan, zonder als het moet' is een slogan van twintig jaar geleden. Hoe Vlaamsgezind is een partij waar naast independentisten of confederalisten ook volbloed-Belgen zich thuis voelen?

Laat ons het even hebben over de spreidstand binnen het VB. Werkgevers of werknemers?

In onze partij vind je alle maatschappelijk lagen: arbeiders en ondernemers, mannen en vrouwen, studenten, etc... Ik ontken dat ons sociaaleconomisch programma een spagaat is, integendeel. Vanzelfsprekend hebben werkgevers en werknemers al eens tegengestelde belangen, maar meer Vlaanderen zal voor beide groepen positief zijn. We stellen ons boven de vermoldde marxistische dialectiek van 'den baas is ne smeerlap' en 'alle arbeiders zijn profiteurs'. Beide groepen hebben elkaar nodig om te zorgen voor (meer) welvaart en welzijn. En belangrijk: laat in een onafhankelijk Vlaanderen de Vlamingen in een vol-

wassen debat uitmaken hoe de sociale verhoudingen liggen en of er een rechtse of linkse meerderheid komt. En ja, het Vlaams Belang is rechts, maar in geen geval tegen de belangen van de werknemers.

Hoe eensgezind is VB nog?

Vlaams Belangers zijn allemaal wel ergens revolutionairen, rebellen. Over details inzake strategie bestaan verschillen, natuurlijk, ik heb daar geen probleem mee. We zijn geen klonen van elkaar, en over de essentie van het programma - Vlaamse onafhankelijkheid - zijn we het allemaal eens. Ik heb er geen probleem mee mijn wereldburgerschap te combineren met een Vlaams-nationalistische visie. De invulling van onafhankelijk Vlaanderen moet wel gebaseerd zijn op Westerse, Europese, waarden inzake taal en cultuur, op de mooie dingen die de christelijke en humanistische cultuur hier mogelijk hebben gemaakt. Invloeden van vreemde culturen zijn er zeker, vroeger en vandaag, maar het gaat over de vraag: hoe vullen we die in? Die vreemde culturen mogen niet overheersen of ons door de strot worden geduwd. Ik heb de indruk dat heel veel Vlamingen die visie delen.

Wij gaan resoluut voor het behoud van onze identiteit, zonder ons af te sluiten voor het vreemde. Maar massale immigratie, al zeker van culturen die haaks staan op die van ons, vinden we geen goede zaak. Overigens zien we stilaan ook uitgesproken linkse intellectuelen in die richting evolueren. We zijn niet voor een samenleving waar niemand nog zich nog "thuis" voelt. Autochtonen niet, en allochtonen niet. Beperkte migratie kan binnen een strikter kader wel, maar er is tijd nodig om te absorberen. Hoe groter de migratie, hoe kleiner de impuls om zich aan te passen. In heel Europa delen - helaas vooral alleen rechtse - partijen die bezorgdheid. In Vlaanderen zijn wij blijkbaar de enige grote partij die daar iets wil aan doen.

Doet het cordon in de media uw partij nog pijn?

Ik wil dat niet overdrijven. *De Morgen* focust vooral op marginale incidenten en op permanente beschadiging. Ze doen maar, wij hoeven onze partij niet te laten besturen door de pers. Wij hebben geen nostalgie naar een onverwerkt verleden, geen sympathie voor regimes uit verleden en heden die het niet nauw nemen met de rechten van de mens. Wij hebben nooit gevochten tegen mensen, maar altijd tegen ideeën. Is het niet de essentie van de democratie dat een scherp debat mét flinke tegenstellingen mogelijk moet zijn? Welnu, wat dat betreft, is België geen democratie. En mensen die onze ideeën radicaal uitdragen, schieten we niet in de rug.

■ JvdC